

Holger K. Nielsens 1. maj-tale

Taler

Holger K. Nielsen
Formand for Socialistisk
Folkeparti

Dato

1. maj 2002

Sted

Fælledparken, København

Højrefløjen marcherer. Det gør den i Frankrig. Det gør den i Østrig, i Portugal, i Italien, i Holland, og det gør den også her i Danmark. Store dele af Europa er blevet inficeret af en fremmedfjendsk og gennemført utiltalende højrebølge. Men budskabet her 1. maj må være: denne højrebølge må bekæmpes. Det må den i hele Europa. Det må den i Danmark.

Med støtte fra den yderste højrefløj har Anders Fogh dannet den mest yderliggående og reaktionære regering siden 1929. Mottoet op til folketingsvalget var "tid til forandring", men den forandring, vi har set, er udtryk for det stik modsatte end det, vi står for.

Fagbevægelsen skal knægtes. Miljøet bliver bombet mange år tilbage. Kulturpolitikken bliver massakreret. Uddannelserne skæres ned. De fattigste i u-landene skal bøde for regeringens skattelettelser til erhvervslivet. De etniske minoriteter er gjort til syndebukke i regeringens knæfald for den yderste højrefløj.

Regeringens politik er kortsigtet, indadvendt, populistisk og ungdomsfjendsk.

Anders Fogh har indledt en liberalistisk revolution. Men nogle af

konsekvenserne kender vi fra Farum. Det er rent hykleri, når Venstres ledelse lægger luft til Brixtofte, for Venstre har hele tiden bakket op om Farum-modellen. Farum har været selveste mønsterkommunen for Venstre. Et laboratorium for Venstres kommunalpolitik, som Lars Løkke har udtrykt det. Et laboratorium - ja, men hvilket laboratorium!

Det er jo artige sager, der indtil nu er kommet frem fra dette Venstre-laboratorium: rødvinsfråds, sammenblanding af private og offentlige interesser, brug af returkommission, ulovlige økonomiske dispositioner, brug af spekulation og skattefiduser, kammerateri og et kommunalt demokrati, der reelt er sat ud af kraft.

Det er ikke nogen tilfældighed, at Brixtofte er Venstre-mand. Lige så lidt, som det var en tilfældighed, at Anders Fogh gav frit løb for selskabstømmerne, da han var skatteminister. Venstre vil fortsat minimalstaten. Skattekontrollen skal svækkes. Den offentlige regulering skal svækkes. Politik skal reduceres til at give frie rammer til enhver form for aktivitet, hvis det ellers kan løbe rundt økonomisk - og så er det helt ligegyldigt, at fidusmagerne kan boltre sig.

Men vi på venstrefløjens skal have modet til at gå imod populismen. Vi skal stå op imod alt det kortsigtede. Vi vil fremtiden.

Det er muligt, at regeringen kan score nogle kortsigtede økonomiske gevinster ved at bygge luksusvillaer i skovene, ved at massakrere planlovgivningen og i det hele taget rulle miljøet mange år tilbage. Men vi skal også tænke på fremtiden. Vi kan ikke have et samfund, hvor naturen er plastret til med beton, hvor drikkevandet forurenes, hvor vi får allergi af de mange kemiske stoffer, hvor byerne er blevet et trafikhelvede, hvor de naturlige ressourcer udtømmes, hvor klimaet ændrer sig på en helt uoverskuelig måde.

Det er muligt, at regeringen kan score nogle kortsigtede økonomiske gevinster ved at skære ned på uddannelserne. Men vi skal også tænke på fremtiden. Vi kan ikke have et samfund, hvor uddannelserne - Danmarks råstof - er slidt ned til sokkeholderne, hvor grundlaget for Danmarks fremtid er misligholdt.

Det er muligt, at regeringen kan score nogle kortsigtede økonomiske gevinster ved at skære ned på kulturområdet. Men vi skal også tænke på fremtiden. Vi kan ikke have et samfund, hvor dansk kultur er reduceret til en sekvens i et amerikansk talk-show. Det er et fattigt samfund, hvor kulturen reduceres til et valg mellem 50 TV-programmer samtidig med, at den levende kultur udsultes. Det er opmuntrende, at kunstnere og kulturfolk virkelig er blevet mobiliseret til en kamp mod regeringens kulturfjendske politik.

Det er muligt, at regeringen kan score nogle kortsigtede økonomiske gevinster ved at skære ned på u-landsbistanden. Men vi skal også tænke på fremtiden. Vi skal ikke have et samfund, hvor de globale uligheder bliver stadig større, hvor milliarder af mennesker ikke har nogen fremtidsmuligheder, og hvor disse uligheder skaber mere terrorisme.

Venstrefløjen og arbejderbevægelsen skal markere en klar opposition til regeringen. Jeg vil kraftigt advare imod, at der laves forlig om finansloven til efteråret. Og vi skal ikke legitimere regeringens fremmedfjendske grundlag ved at lave forlig om udlændingepolitikken. Denne regering skal væk - jo før, jo bedre.

Men vi skal så også formulere et klart alternativ til denne regering. Et alternativ fra venstre, som tager fat på fremtidens problemer samtidig med, at det holder fast i det, der altid har været grundlaget for 1. maj, nemlig frihed, lighed,

fællesskab og solidaritet.

Nogle hævder, at klassekampen er død. Vel er den ej - men den ændrer sig og antager nye former.

Moderne klassekamp er bl.a. et spørgsmål om lighed i uddannelserne og magten over uddannelserne. For der er fortsat mange, som ikke har nogen uddannelse. Der er fortsat store skævheder i uddannelserne. En tredjedel af dem, der er på arbejdsmarkedet har kun gået i folkeskolen. Børn af forældre med en videregående uddannelse har 12 gange større chancer for selv at få en videregående uddannelse end børn af ufaglærte forældre.

Når direktørerne skal på lederkurser, der koster mange tusinde kroner, er der ingen smalle steder. Når det drejer sig om folkene på gulvet, stiller sagen sig anderledes. Kun hver tredje blandt de beskæftigede med kort uddannelse har fået en efteruddannelse. 45% af de danske virksomheder bruger årligt mindre end 800 kr. på uddannelse pr. medarbejder.

Hvis Danmark skal klare sig i fremtiden, må vi bruge alle de ressourcer, vi overhovedet har. Og det gælder ikke mindst det råstof, der ligger i vores viden og kvalifikationer.

Der skal simpelthen laves en ambitiøs plan for efter- og videreuddannelser i det her land. Alle virksomheder skal gennem lovgivningen tvinges til at overføre en del af deres overskud til uddannelsesfonde, som de ansatte selv skal kunne disponere over. Det er magten over uddannelserne, det her drejer sig om. Det er fornyelsen af hele det danske samfund.

Men det drejer sig også om de ressourcer, der ligger i de ældre på arbejdsmarkedet.

I TV-debatten op til folketingsvalget gav Anders Fogh tilsagn om, at han var positiv over for en handleplan omkring de ældre på arbejdsmarkedet - det "grå guld" - herunder, at efterlønnere skulle kunne tjene op til 40.000 kr. uden at blive trukket i deres efterløn.

Efter valget har piben fået en anden lyd. Regeringen vil ikke støtte noget forslag, regeringen vil ikke lave nogen handleplan for "det grå guld". Tværtimod har regeringen helt målbevidst gjort, hvad den kunne for at genere de ældre på arbejdsmarkedet. Den har afskaffet ordningen med servicejobs. Den store fyringsrunde i staten har især kostet ældre medarbejdere jobbet. Det var rent valgflask fra Anders Foghs side.

For at sige det rent ud: der er tale om en ren skandale fra Anders Foghs side. Der er tale om et klart løftebrud. Vi må så håbe på, at vælgerne vil huske det næste gang, der er valg. Og jeg kan forsikre, at vi vil lancere en handleplan for de ældre på arbejdsmarkedet.

1. maj er den internationale kampdag.

Det internationale har altid spillet en vigtig rolle for vort parti. Derfor går vore tanker i denne tid også til palæstinenserne kamp for friheden og for den stat, de som andre folk har krav på.

Den israelske regering forsvarer den nuværende militære offensiv med, at den skal bekæmpe terrorismen. Men virkningen er jo åbenlyst den modsatte. De israelske tanks og den militære brutalitet skaber terrorister, ikke det modsatte.

Vi tager afstand fra enhver form for overgreb på uskyldige civile. Vi tager afstand fra terrorismen i alle dens former. Og vi tager derfor også afstand fra de selvmordsbombefolk, der fører krig ved at dræbe uskyldige civile israelere.

Men vi er nødt til at sige, at kun en levedygtig palæstinensisk stat kan skabe en politisk løsning på konflikten.

Hører man på den danske regering, skulle man tro, at der var tale om en konflikt mellem to ligeværdige parter. Men det er ikke tilfældet. Israel er besættelsesmagten. Israel er én af verdens stærkeste militærmagter. Palæstinenserne er de undertrykte. Økonomisk, socialt og politisk. De har sat sig op imod besættelsesmagten. De ønsker deres eget land. Som alle andre ønsker de en værdig fremtid.

Det Israel, der blev skabt på baggrund af Holocaust og jødernes forfærdelige lidelser, fører nu en krig og en besættelsespolitik med forfærdelige lidelser for palæstinenserne.

Den internationale passivitet i denne konflikt er en skændsel. Humanisme og hensyn til menneskerettigheder skulle være ledetråden i den nye internationale orden. Men når det drejer sig om Israel, gælder helt andre standarder.

Ikke engang en økonomisk boykot kan EU tage sig sammen til. Israel overtræder konsekvent de politiske bestemmelser i associeringsaftalen med EU. Sharon direkte ydmyger EU's forhandlere. Anført af den danske regering er svaret total passivitet.

FN har besluttet at undersøge massakren i Jenin, men Israel har nægtet at bidrage til, at undersøgelsen bliver til noget. Mon ikke de fleste af os har en klar forestilling om, hvorfor og hvad det drejer sig om. Men det er både skuffende og totalt uacceptabelt, at FN tilsyneladende uden videre accepterer Israels sabotage.

Hvis Israel ikke vil følge spillereglerne i verdenssamfundet, må landet isoleres. Som Sydafrika blev det i sin tid. Med en verdensomspændende økonomisk, politisk og kulturel boykot. Vi skal ikke købe israelske varer. Israel skal isoleres. Vi skal støtte PLO og palæstinenserens kamp.

Tags

1. maj-tale, Socialistisk Folkeparti

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/holger-k-nielsens-1-maj-tale-2002>